

úti og keypti egg, fordi hann á sjúkráhusi á Tvoroyri.

Hann reið deyðan yvir og frættist nú, at hann er í batnan. Vónandi verður hann at koma seg.

Skaði.

Miðvikudagin hevdi eitt óhapp í Havn. Adler Olsen, ið syklaði úti á Reyni, datt við syklu og fekk skaða. Hann varð forður á sjúkráhusi, har teir máttu taka annað eygð úr honum. Hartil hevði hann eisini fingið heilarysting.

Skeið.

Sum aðrastaðni í bladnum lýst, verður í august mánað skeið á Føroya Fólkaháskúla í veving, bondarbeiði og matgerð.

Lærarinnurnar hava vunnið sær hollan kunnleika í hesum áður nevndu greinum, bæði her heima og uttanlands.

Tær kvinnur, sum hava hug at vinna sær kunnleika í hesum arbeiðum, eiga at taka lut í hesum skeiði.

Testamentet paa Himlen.

Hele San Francisco har strakt Hals over et Indblik, de har faaet i et Testamente, der sikkert ikke til i Dag nogensinde har set Dagens Lys.

Julius Lawson, en vidt bekendt Storkøbmand, skrev sit Testamente inden han døde, oppe under Himlen. Han var en lidenskabelig Sportsflyver og tilbragte hele sin Fritid i Luften. Det fremkaldte ikke saa lidt Opmærksomhed, da han med sin Flyvemaskine skrev med Røgskrift paa den blaa Himmel:

»Jeg testamenterer hele min Formue til San Francisco«. En Time senere fandt man Lawsons knuste Flyvemaskine paa en Mark, han selv var død.

Han havde aabenbart haft den bestemte Hensigt at slippe af med Livet paa denne Maade. Men nu opstod der en kraftig Strid om dette besynderlige »Lufttestamente«, var det gyldigt eller ikke. Som bekendt skal man egenhændigt nedskrive sin sidste Vilje. Byretten i San Francisco erklærede Testamentet for gyldigt. Lawsons Børn protesterede mod denne fortolkning og fordrede Testamentet omstødt.

Men ak, hele Striden var omsonst. Hr. Lawsons Formue var i Bogstavelig Forstand et Luftslot. Manden, som i almindelighed ansaas for at være meget rig, efterlod sig nemlig kun Gæld. Paa Grund af sit forretningsmæssige Sammenbrud havde Lawson begaaet Selvmord, foruden at han ønskede at spille sin Fødeby det sidste originale Puds.

Engelske Flyvere taget til Fange af Italienerne

Det engelske Udenrigsministerium har modtaget en opsigtsvækkende Rapport om, hvorledes Besætningen paa en af Imperial Airways Maskiner er blevet brutalt behandlet af italienske Militære under en Nodlanding i Afrika. Skont Imperial Airways har Tilladelse til at flyve over italiensk Omraade, blev Maskinens Besætning nærmest behandlet som Forbrydere af de italienske Soldater. Indfødte Tropper blev beordret til at passe paa Flyverne med opplannede Bajonetter, og de blev spærret inde i et højt uhyggeligt Telt.

Maskinen var paa Vej fra London til Kairo, hvor den skulde gøre Tjeneste i Lufruten Øst paa. Der var ingen Passagerer i den. Man maatte foretage en Nodlanding i Mesylam i Libya, og Besætningen blev omgaaende

arresteret og dens Papirer beslaglagt. Man foretog indgaaende Forhør af hver enkelt Mand.

— Imidlertid maa Italienerne efter at have studeret Papirerne være blevet klar over, at de var inde paa noget, der kunde give Anledning til Ubehageligheder. Efter at Flyverne i nogen Tid havde været Genstand for Italienernes Brutalitet, fik de Lov at fortsætte til Kairo. Man ventte i London, at det engelske Udenrigsministerium vil kræve en officiel Redegørelse fra Italien.

Engelsk-islandsk Konflikt.

I det engelske Underhus gav Handelsministeriet forleden den Oplysning, at den engelske Regering havde protesteret over for den islandske Regering mod, at det islandske Alting havde foreslaaet at inddrage Faxa-Bugten, der i særlig Grad benyttes af britiske Trawlere, i islandsk-territoriel Omraade.

Den engelske Minister i København havde gjort Forestillingen overfor Islands Repræsentant i den danske Hovedstad og understreget, at den engelske Regering ikke kunde erkende Islands Ret til at udelukke britiske Fiskerskibe fra det Omraade, der var fastsat i den Dansk-Engelske Konvention af 1901.

Byrsur.

Dupultrar og einkultrar haglbyrsur, ásamt riflur, sera góðar, fáast hjá undirritaða til prísir frá kr. 33,00 og upp eftir.

Eisini selji eg ein innstallingsmotor 2½ hk, lítið brúktan, sera bilgigan.

D. P. SPLIDT
á Nesi, Vág.

Alle Husmødre køber

kun den færøske Margarine

sem er den bedste der faas

A/S THORSHAVNS MÆLKEFOR- SYNING OG MARGARINEFABRIK

Føroyskt toy og tógv fæst framvegis.

Telefon 40.

Berghild Evensen.

Telefon 40.

A.S. BALSLEV & CO.

Telefoner Nr. 20 og 237. Trælastafdeling Nr. 194.

THORSHAVN

Husk vort store Lager af:

Tømmer - Brædder - Planker - Kehlde Lister - Krydsfiner - Kakkellovne - Komfurer - Galv. Bølgejern - og Specialplader - Vinduesglas - Maling - Koldtøm - Dør- og Vinduesbeslag m. v. - Monterjern - Stifter - Skruer - Tagpap - Kalk - Cement.

Takið góðs og ferðist við Tjaldrinum.

Málaraförrettning.

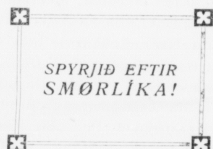
Papp, tapet, møpulpolitur, alt málarafakinum viðvíkjandi Best, bilgigast. — Ordrar frá bygðum ekspederast umgangandi.

M. P. Jacobsen, Tórshavn.
Telef. 287.

Frit Valg 49 Ore.

Spil endur, íkk Tíðin, men í eitt í eim af Óhættu stráka, og vent endilig íkk til det er for sent, til alle Reseda Væner er nedst fra alt frit Valg 49 Ore og heit ned til alt frit Valg 49 Ore. — Tilladet er der idag og i morgen i alle senere Lager haves fra Reseda Afdelingen

hos M SKÆLING Tórshavn

Máling Tapet Linoleum

Tlf. 31. Poul Arne Poulsen.

Útgevarar: Javnaðarmannafelag. Blaðsýrarar: P. M. Dam, Tvoroyri, ábyrgdarmáður P. K. Mouritsen, Tórshavn. Prentsmíðja B. Z. Jensens, Tórshavn

12) Heðin Brú: Smásøgur.

skógin har niðri. Vit koma upp á ein knúk, og haðani sóu vit havið, ið lá og flakti seg fyri okkum, so breitt og blikut í seinrapartssól. Nei, tá komu Føroya-fjell undan har vesturi undir væðingini, og dalurin har heima lá og roðnaði móti skýming. Og tá sá eg skorið í fjøllini, hvat ið hent var, siðani treltvi maður í øtt blæði á Havursfirði, at tað var búnað ein lítill norren tjóð avstri í Føroyum, at gamla Noreg hevði fingið vestr, ið var ein mannkominn og hevði sett fótur undir egjð borð vestri í havi.

Ja, gamla Noreg átti álvin, men vit hava trøðrir til eil norren lond, vit byggja okkara egna virki á tað norrena felagssteðið, hóast bert einstakir menn, ið bera hevd ið hægri enn fólk flest, hava varnast okkum enn. Vit hava hesar norrenu trøðrir fyrri neyðini, ti vit vilja læra okkara fólk at hugsa norren og byggja vára andsmentan á felags norrena grund við føroyskum sniði.

Her er tað várt tilknýti til Noregs, eg havi havt á lofti. Og læt meg siga, at vit i komandi tíð hava nógv at vænta av hesum tilknýti, um so er at skyldmenninir handan havið gjevnum tað, vilja rætta okkum bróðurhond í frískum, góðum mentunarsambandi. Ti má tað tykjast sorg at siggja fyrri hvønn tann, ið hevur eina hond i við føroyskari andsmentan, at teir finu fyrrdatttrøðrir, ið knýta okkum til Noregs verða misfataðir. — Ti tað er misfatan, tá politikarar fara at fimbila við teir, og tað er misfatan og eingin bróðurgerð at fáa Norðmenn at trúgva, at tann unga føroyska tjóðin slær »Ja vi elsker...« á hesar trøðrir.

Tað fleyg ein lógv.

Tað fleyg ein lógv í summarmálasetingi, streyk um deyðasínu, brúnan lyng og svangan seyð. Deyðasínan og lyngurin skullaðu sær og segðu: Hui! kalt vár — men kavin lánaði og bráðnaði og rann í áirar. Áirar tóku egil í seg og runnu avstað við kavanum yvir fassar, yvir brekkur og stillar hyljar til strandar: Pums! har fór kavin fyrri bakkan. — So var hesin veturin liðin.

Eftir lá haugin og slotaði eftir lýkku. Og lýkkan kom, útsynningurin kom við henni, og sólin slapp framet. Undir steinum og i lóggu bekku um vatnræsi otaðu grenar nálir seg uppundan. Lógvin stæðaði á einum hegggi, gróv reiður í mossen, varp og legði seg at belá.

Hov! hvat var hatta? Lógvin hvøkk upp av eggjunum. Nei, tað var bert ein ær, ið kom at leggja seg á ból undir heggvin. So legði lógvin seg aftur at belá og stækk nevið undir vegin.

Tá hon vaknaði aftur, var ærin tilemba; bæði lombini stóðu á fóttum og stóðu og sugu og lótu við halanum. So stóðu tey har og riðaðu á vøllum og vóru ótrygg á beinunum. Einaferð sólin gløtti út, slett tey við høvðinum og fóru um koll; men

tey komu aftur á fótur, slett tey við høvðinum og vóru standandi. Tá hevdu tey lært at spæla í sólskini.

So lá lógvin aftur við frið og bældi, meðan skýggini lætnaðu, lýsnaðu og mistu ferdina, ti nú var góðveðrið komið. Lógvin lá og sá, hvussu mai-mánaður kom og át náttina, hvussu árstíðin fevndi maimánað, so hann varð gitin við ljós, fell í gólv og fæddi krossmessu, tíðina tá tað ikki avdagast í Føroyum, tíðina tá tað bert er ein still daggfallsleta millum kvøld og morgun.

Og so tá daggfallsleturnar hitta sólina um morgnarnar, tá reistist lógvin av reiðinum og læt síni do-o-o, do-o-o, do-o-o. Tá kom spógvin aftur á heggvin og læt, ja, tá var eingin tunga tigandi í haganum, og tilemban rann og jarmaði við fullum munn, ti lombini høvdu gloymt hana og leikaðu villi á vøllum.

Hvi?

Ti tá skolaði bráðnað gull yvir dalar og fjøll, yvir áir og gjár, yvir himmal og hav.

Og best sum lógvin stendur og lætur síni do-o-o, do-o-o, do-o-o út um hagan, nú bresta eggini, og har liggja fyra dúndiglar í reiðinum, dúndiglar við nevum sum standa upp i loft og siga pipp, pipp. Tá sá lógvin, at eisini teir nýføddu høvdu fingið ein skvamp av hagasulli yvir seg.

Á, har stóð ein erin lógv, ein sólsignað lógv. Og hon smekkaði seg á veyngirar og fleyg um hegg og lág at veiða læði til garðs. Tá hon kom aftur á heggvin var mjærki, men ungarnir teir høvdu stítt gull, teir vóru diglar av morgungulli.